

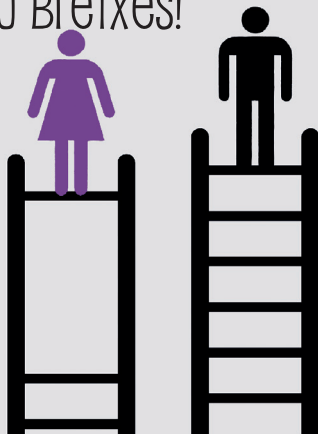
Treballadora

Revista de la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya

Núm. 50 - març 2019

PROU Bretxes!

PROU VIOLÈNCIES!

PROU DESIGUALTATS!

**VAGA
LABORAL**

**#EnsPlantem
#8MCadaDia**

8

DE MARÇ DE 2019
DIA INTERNACIONAL
DE LES DONES

Editorial

Més que mai, CCOO feminista!

Les dades de l'Enquesta de població activa del IV trimestre del 2018 ens han tornat a deixar un dibuix obstinat de les desigualtats de les dones en el mercat de treball: precarietat davant del dret al treball i precarietat en el treball remunerat. També hem conegut les dades de persistència de la bretxa salarial, en les quals no s'observen canvis significatius.

CCOO hem signat l'AIC (Acord interprofessional de Catalunya) amb importants compromisos entre les organitzacions empresarials i sindicals per revertir aquesta situació de desigualtat. Ara és el moment que CCOO portem a la pràctica, en el conjunt de les negociacions col·lectives a les empreses, els plans d'igualtat i les mesures concretes per millorar les condicions de treball i de vida de les dones, i que exigim a les patronals que compleixin allò que han acordat.

Hem patit un inici d'any terrible quant a violència masclista. Dia darrere dia, hem estat testimonis de violències i assassinats de dones a mans de les seves parelles o exparelles, de violacions i altres agressions masclistes en el conjunt dels espais de relació social. Més que mai necessitem el desenvolupament d'un veritable pacte d'estat i el compromís i l'acció del conjunt de la societat per denunciar i erradicar aquesta violència contra les dones.

En els darrers mesos també ens ha colpejat amb força l'atac polític i ideològic de l'extrema dreta, tant a escala internacional i europea com a l'Estat espanyol, a Andalusia, on l'extrema dreta amenaça de suprimir lleis i polítiques públiques; i, a casa

nostra, l'atac l'ha rebut el centre de recursos LGTBI de Barcelona. Amb el lema "Ni un pas enrere, els drets de les dones no es negocien" la resposta del moviment feminista ha estat molt important davant l'ofensiva de les dretes, que amenaça drets fonamentals de les dones. Sens dubte aquest és el camí que cal seguir.

Aquest 8 de Març és una nova oportunitat de denúncia, reivindicació i acció. Un dia per unir les veus i les accions d'arreu del món per exigir una societat justa i democràtica per a tothom i, evidentment, també, per a totes les dones, atenent la nostra diversitat de classe social, condició migratòria, edat o qualsevol opció o condició interseccional.

Entre totes, i també amb la participació de tots, hem d'aconseguir augmentar l'impacte de l'esclat feminista per reivindicar una vida digna, drets, justícia i democràcia.

CCOO som una organització feminista i el 8 de Març hi serem, i també hi som cada dia, per millorar les condicions de treball i de vida de les dones.

Més que mai, CCOO diem prou a les bretxes, les violències i les desigualtats: **#EnsPlantem #8MCadaDia.** ●

Alba Garcia Sánchez

Secretària de les Dones i Polítiques de LGTBI
CCOO de Catalunya

Sumari

- Entrevista: Mónica Benicio, activista feminista i pels drets del col·lectiu LGTBI 4-5
- Plans d'igualtat a les empreses per posar fi a les bretxes laborals.....6
- Signat un protocol a Pronovias per avançar en la prevenció i protecció de les dones que pateixen violència masclista7
- CCOO se suma a la campanya #Fem_EU per incorporar la mirada feminista a l'agenda europea.....8
- Qui som, què fem: campanya contra la cosificació al MWC. Jornada "Feministas i diversxs". Premi Aurora Gómez.....10-11
- Altres veus: Xarxa Feminista13

Bretxa salarial de gènere

L'Organització Internacional del Treball (OIT) defineix la bretxa salarial de gènere com "l'indicador que avalua les desigualtats de gènere en ingressos com el salari"

La bretxa salarial de gènere és una realitat persistent i fa referència a les diferències d'ingressos per hora, setmanals, mensuals o anuals entre homes i dones.

Des de CCOO considerem necessari parlar de bretxa salarial de gènere anual, perquè ens permet observar que factors com els

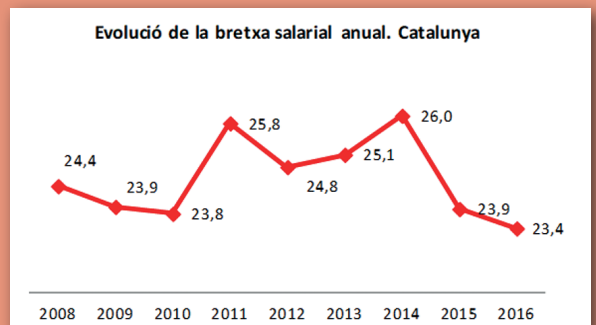
complements salarials, les hores extraordinàries o les reduccions de jornada suposen greus conseqüències per a les dones en el mercat de treball, i afecten directament les nostres condicions de vida presents, però, també, futures: les dones tenim pitjors rendes, pitjors prestacions i pitjors pensions de jubilació.

QUINS COMPONENTS AFAVOREIXEN LA BRETXA SALARIAL?

- La precarització de les condicions de treball.
- L'ús fraudulent de la contractació temporal, les reduccions de jornada o les contractacions a temps parcial.
- L'existència d'ocupacions molt feminitzades, que són menys valorades que les molt masculinitzades.
- La desregulació de les relacions laborals: la bretxa salarial més baixa la trobem quan hi ha una forta presència sindical i l'aplicació dels convenis col·lectius arriba a les empreses per vetllar per les condicions de treball de les dones treballadores.

Les últimes dades de l'Enquesta d'estructura salarial del 2016, fetes públiques el juliol del 2018, assenyalen que la bretxa salarial de gènere anual a Catalunya se situa en un 23,4 %.

Evolució de la bretxa salarial anual. Catalunya

Hi ha una petita —0,5 punts— equiparació dels salaris de les dones amb els salaris mitjans anuals dels homes, que ha fet que la bretxa salarial anual hagi disminuït respecte del 2015, però és totalment insuficient.

La discriminació que pateixen les dones nascudes fora d'Espanya continua sent doble: pel fet de ser dones i per la seva nacionalitat. La bretxa salarial de gènere respecte dels homes de nacionalitat estrangera és d'un 20 %, però augmenta respecte de les dones de nacionalitat espanyola a un 32,8 % i un 49,4 % respecte dels homes espanyols.

Les dones més joves també pateixen la discriminació salarial: la bretxa se situa en un 19 %. Aquesta ha disminuït a causa d'una precarització dels salaris tant dels homes

com de les dones. Això no obstant, pel que fa a l'edat, les més perjudicades són les dones que superen els 45 anys.

Amb relació a la quantitat de persones que treballen a l'empresa, són les empreses amb menys de 50 persones treballadores les que tenen la bretxa salarial més alta (29,7 %) i són aquestes les empreses on hi ha més dones. Cal recordar que la llei vigent no obliga les petites empreses a tenir un pla d'igualtat.

Des de CCOO considerem imprescindible el compliment dels pressupostos generals de l'Estat, una llei d'igualtat salarial, la formació amb perspectiva de gènere del personal de la Inspecció de Treball i la introducció de sistemes d'identificació de la bretxa salarial en els convenis col·lectius de les empreses. ●

Entrevista

Mónica Benicio

“Ser dona al Brasil continuarà sent un acte de resistència. De resistència a un sistema d’extrema dreta, ja que és un dels països on més dones es maten al món.”

Mónica Benicio, de 32 anys, és brasilera, arquitecta de professió, urbanista, activista feminista i pels drets del col·lectiu LGBTI, i subratlla la seva condició de “vídua de Marielle Franco”, la regidora d’esquerres de Rio de Janeiro assassinada a trets a l’interior del seu vehicle quan tot just acabava de sortir d’un acte polític.

Com es troba anímicament el moviment feminista després del tremend cop dels resultats electorals?

Primerament, no hi ha dubte que l'elecció i la victòria de Bolsonaro es veuen amb molta preocupació. El Brasil és una democràcia molt fràgil. És un país jove, amb una llarga etapa d'esclavitud i dues dictadures militars, on no hi ha hagut un cicle de 30 anys sense una intervenció de la força o un cop d'estat.

Aquest és un escenari molt desesperançador, perquè Bolsonaro ignora els drets humans i jerarquitzava la vida a través d'un discurs que menysprea alguns tipus de violència i pretén tornar-nos menys sensibles al dolor de l'altre. I, en aquest context, Bolsonaro exalta torturadors de la dictadura militar, ignora la ideologia dels drets humans, jerarquitzava la vida...

El discurs d'odi creat per Bolsonaro és considerat un afront al moviment feminista?

Durant anys s'han establert unes bases i s'ha treballat amb les entitats socials i institucions governamentals per elaborar les polítiques contra el masclisme i la violència de gènere i per apoderar la dona. S'han aconseguit moltes coses, com la Llei Maria da Penha per exemple, però encara hi ha un llarg camí per endavant. El problema no és Bolsonaro, sinó la massa d'electors i electores que el van votar, en concret 58 milions de brasileres i brasilers.

Bolsonaro encarna un tipus de brasiler que se sentia arraconat des de feia bastant temps. El nou president representa, principalment, el brasiler que, en els últims anys, ha sentit que perdia "privilegis". Diverses irrupcions han pertorbat aquest sentiment de caminar per territori conegut, especialment per als homes blancs i homosexuals.

El moviment feminista els ha dit, amb un èmfasi inèdit, que ja no poden fer-los bromes pel carrer ni assetjar-les a la feina ni a cap altre lloc. La violència sexual ha estat exposada i reprimida. La violència domèstica s'ha enfrontat amb la Llei Maria da Penha. Afirmar que una dona està "mal cardada" s'ha convertit en un comentari inacceptable,

propri d'un neandertal. El que la majoria dels homes entenen com a dret —dir el que volguessin, especialment a una dona— ja no és possible. "Ja no es pot dir res" s'ha convertit en una frase clàssica en boca d'aquests homes. Els ja tradicionals acudits de "marietes", un tema clàssic d'enfortiment de la identitat de mascle, s'han tornat inacceptables. El "políticament correcte", que Bolsonaro i els seus seguidors tant van atacar en les eleccions, s'ha interpretat com una agressió directa als privilegis que es consideraven drets.

Que Bolsonaro hagi nomenat ministra d'Igualtat una pastora evangèlica és un missatge per al moviment feminista?

Per desgràcia no ens ha sorprès quan el personatge qualifica les dones com "una feblesa" i diu que amb la seva única filla va tenir aquesta feblesa i va néixer dona. Ni tampoc que la ministra sigui una pastora de l'església evangèlica i que les seves últimes intervencions representin una expressió masclista. Segons Damara Alves, el paper de les dones es resumeix a la seva funció maternal, que vivim en una dictadura gai o que els homes han de vestir de blau i la dones ho han de fer de rosa.

Per tot això, ser dona al Brasil continuarà sent un acte de resistència. De resistència a un sistema d'extrema dreta, ja que el Brasil és un dels països on més dones es maten al món. Un país amb un feixista triat al poder el discurs del qual és d'una profunda falta de respecte a la igualtat i a l'expressió de gènere, que representa un perill i que incita a la violència.

Contra aquest discurs, la resistència també representa un acte d'amor. Resistència i solidaritat, construir una gran xarxa a través d'una reconstrucció històrica.

Aquest 8 de Març es torna a plantejar, des del moviment feminista a Espanya, una vaga general. També s'ha plantejat al Brasil?

Al Brasil, en un moment com l'actual, costa bastant convocar una vaga d'aquestes

dimensions. No obstant això, soc optimista i penso que el moviment feminista arribarà amb més poder als carrers. He estat en molts països en aquests últims mesos i he vist que hi ha una gran xarxa de solidaritat entre els moviments feministes. Al Brasil, el moviment "Ela não", majoritàriament organitzat per dones, va ser una resposta a l'altura del discurs ultraconservador del president electe.

Els sindicats convocarien una vaga de 24 hores? O una vaga parcial com s'ha fet a l'Estat espanyol i a altres països?

Al Brasil, els sindicats estan fragmentats per sectors, no passa el mateix que a Espanya, que hi ha dos grans sindicats de classe. Respecte a la pregunta, encara ens manca evolucionar bastant per arribar a una mobilització per conscienciar les treballadores per fer una vaga de feina i de cures i plantar cara a l'heteropatriarcat d'una manera tan organitzada com es fa a Espanya per exemple.

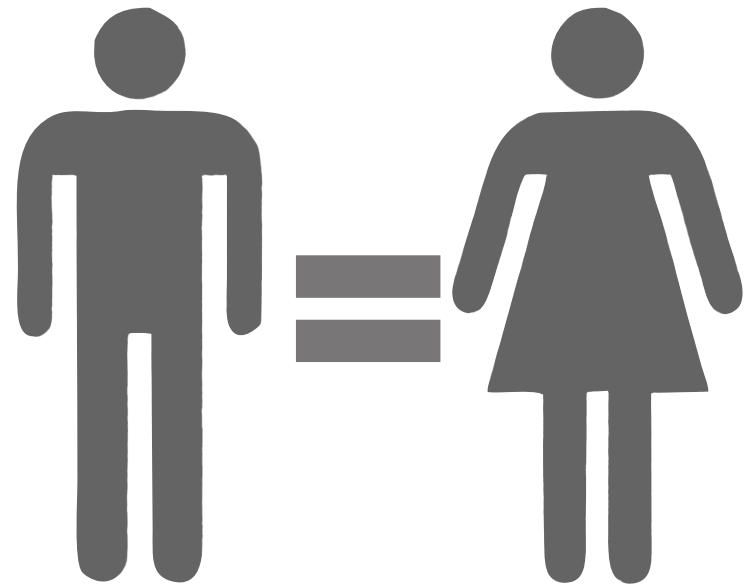
Aviat farà un any de l'assassinat de Marielle Franco. En quin punt es troba la recerca? Té confiança que aquesta serà transparent?

L'Estat brasiler és molt lent, i ara com ara és incapaç de donar respostes sobre el que va succeir el 14 de març. Són més d'11 mesos sense respostes, davant un escenari que representa, sense cap dubte, un crim polític. Tot el que sabem sobre les recerques ens arriba a través dels mitjans de comunicació, i les autoritats no confirmen el que és real o no.

Quant a les sospites que grups de la milícia estiguin involucrats en l'assassinat de Marielle, no hi ha dades reals, ja que falten proves reals per assegurar que siguin ells.

És cert que les recerques són sota secret, com ha de ser. Però és necessari que l'Estat brasiler actuï, ja que és un risc greu estar 10 mesos sense resposta, i més quan és una resposta que es deu a la societat i al món. Mentre no hi hagi resposta sobre qui va matar Marielle no hi haurà democràcia. ●

Per posar fi a les bretxes laborals hem de negociar mesures d'igualtat en els convenis, i plans d'igualtat a les empreses

La taxa d'ocupació de les dones continua 10 punts per sota de la dels homes (49,6 % versus 59,5 %).

Continua existint una divisió sexual del treball en l'ocupació tant per sectors com per categories laborals. Les dones obtenen ocupació en el sector de serveis, i estan sobrerrepresentades en les feines menys qualificades.

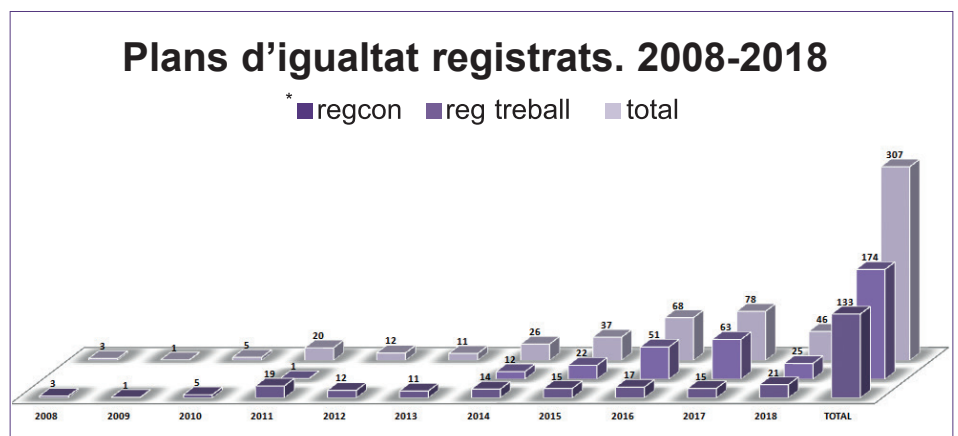
El 22,6 % de les dones que treballen ho fan a temps parcial. La taxa de parcialitat de les dones està situada 15 punts per sobre de la dels homes. Aquesta parcialitat no és la mateixa per a totes: hi ha dones que treballen menys del 50 % de la jornada laboral.

La divisió sexual del treball, la manca de valoració del treball de les dones a les empreses, la seva sobrerrepresentació en les feines menys qualificades, el treball a temps parcial i les reduccions de jornada per tenir cura de persones, i la manca de corresponsabilitat en les tasques de cura són les causes de la bretxa salarial de gènere, que, el 2016, tan sols va baixar 0,5 punts respecte de l'any 2015: **LES DONES COBREN DE MITJANA ANUAL UN 23,4 % MENYS QUE EL SALARI DELS HOMES.**

L'àmbit laboral continua sent un espai poc visibilitzat en la lluita per erradicar la violència masclista. Encara que hi ha honroses excepcions, les bones pràctiques en l'elaboració de protocols per erradicar i prevenir

l'assetjament sexual i per raó de sexe a la feina encara no són una realitat al conjunt de les empreses, malgrat l'obligatorietat de tenir-los i els acords i guies elaborats i aconseguits en les negociacions sindicals tant a escala nacional com sectorial. El mateix passa quant a l'aplicació de les mesures de protecció dins de les empreses per a les dones que pateixen violència masclista en l'àmbit familiar.

Ja fa 12 anys que es va aprovar la Llei orgànica d'igualtat, i la realitat de l'aplicació d'aquesta llei pel que fa a la negociació de plans d'igualtat que afecten el treball remunerat de les dones a Catalunya és la següent:

*Regcon: registre de convenis i acords de negociació col·lectiva

Reg treball: registre propi de plans d'igualtat del Departament d'igualtat d'oportunitats del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Hem d'aprofundir en la incorporació de mesures d'igualtat en la negociació col·lectiva, i en els plans d'igualtat. I aquestes mesures d'igualtat han d'incloure accions positives; no n'hi ha prou d'implementar mesures igualitàries, s'han de fer accions positives, equitatives, perquè les dones puguin tenir igualtat d'oportunitats. ●

Lidia Sandalinas Féliz
Responsable de Polítiques d'Acció Sindical de Gènere

El protocol signat a Pronovias: un bon exemple per avançar en la prevenció i la protecció de les dones que pateixen violències masclistes

El 26 de novembre la Secció Sindical de CCOO del Grup Pronovias va signar un important acord de mesures de protecció integral de la violència masclista. La signatura va tenir lloc en el marc d'una assemblea de treballadores i treballadors i amb la presència d'Ana Bella, supervivent i víctima de violència masclista que dona nom a la seva fundació Ana Bella, i Mireia Mata, directora general d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya.

Aquest acord mostra el compromís existent per erradicar la violència de masclista. I en aquest sentit, s'han aprovat una sèrie de mesures de suport per a qualsevol persona de la companyia que es pugui trobar en aquesta situació.

També es constitueix una comissió de suport contra la violència masclista amb un membre de la direcció de l'empresa i un altre del comitè d'empresa amb els coneixements necessaris per informar, ajudar, acompanyar i orientar les dones que ho necessitin, amb la màxima confidencialitat i discreció.

Aquest acord amplia les mesures que recull la norma des del moment en què l'empresa sàpiga que existeix violència masclista a partir d'una ordre judicial de protecció o d'un informe de serveis socials o

de la mateixa Seguretat Social. També es facilitaran els permisos retribuïts necessaris per fer gestions administratives, judicials o mèdiques, incloses aquelles que puguin afectar els fills i filles. La gestió d'aquest temps es realitzaria directament a través de la Comissió de Suport a les Víctimes de Gènere, amb total confidencialitat.

D'altra banda també s'ha dotat d'un fons econòmic per als fills i filles, i per canviar de domicili, que la treballadora no haurà de retornar. A més, l'acord recull altres mesures que podeu llegir en el mateix acord.

La Secció Sindical de CCOO al Grup Pronovias manifesta que és necessari i important que se signin protocols d'actuació per a l'erradicació de la violència de masclista a les empreses. Les estadístiques ens diuen que una de cada quatre dones pateix violència masclista, i aquesta violència no es verbalitza ni es comunica per por. Disposar de protocols interns dona la confiança i la seguretat que qualsevol dona a la nostra empresa ho comunicui, com ens ha passat. ●

Yolanda Navarro Fernández, secretària de Polítiques d'Igualtat de la Federació d'Indústria de CCOO

Acord: <https://bit.ly/2XcM2xz>

Resum de l'acord: <https://bit.ly/2T0vNob>

Tríptic per a la plantilla del Grup Pronovias: <https://bit.ly/2E1MHt>

Fotos de l'assemblea: <https://bit.ly/2V2ckRk>

CCOO de Catalunya se suma a la campanya #Fem_EU per incorporar la mirada feminista a l'agenda europea

El 8 de Març del 2018 va ser una jornada històrica, que va marcar un punt d'inflexió per a les dones d'arreu del món. En aquella data, les veus de les dones van omplir els carrers i les places, teixint uns llaços de sororitat fermes que impulsen una transformació social per assolir la igualtat efectiva de totes les persones.

Molt per fer, encara

Malgrat els avenços, però, encara queda molt per fer. Actualment, les dones són el 51 % de la població europea. Les dades sobre igualtat de gènere a la UE mostren, tanmateix, un panorama fosc en què les dones continuen sent discriminades en multitud d'àmbits. A tall d'exemple, la bretxa salarial de gènere és del 16,2 % i la bretxa de les pensions és del 40 %. A més, un terç de les dones ha patit violència física o sexual al llarg de la seva vida.

Un moment decisiu

El proper 26 de maig, la ciutadania europea està cridada a les urnes per escollir quina serà la composició del Parlament Europeu durant els propers cinc anys. Aprofitant l'avinentesa, la campanya #Fem_EU vol incidir en l'agenda política perquè les deman-

des i les propostes del moviment feminista s'incorporin plenament a les institucions europees i s'impulsin polítiques que erradiquin, una vegada per totes, les desigualtats que les dones pateixen des de fa segles.

Cal construir una Europa feminista

La campanya #Fem_EU convida entitats i persones a títol individual que vulguin sumar-se a aquesta iniciativa i contribueixin a visibilitzar i difondre els seus objectius, tot garantint que la defensa dels drets humans de les dones siguin una prioritat en l'activitat de les institucions. Les accions de la campanya són diverses i inclouen la rea-

lització de debats i xerrades, jornades amb expertes i difusió a les principals xarxes socials.

Ja són trenta-vuit les entitats que s'han adherit a aquesta campanya, que vol crear sinergies per posar sobre la taula les principals reivindicacions del feminisme. CCOO de Catalunya és una de les organitzacions que s'ha sumat a la campanya, mantenint el seu compromís de posar fi a les desigualtats de gènere que es produeixen en tots els àmbits i, especialment, en el món del treball. Podeu trobar més informació de la campanya al seu web:

<https://fem-eu.org/> •

Laura Diéguez Ferrer

Secretaria de Polítiques Sectorials i Sostenibilitat

Secretaria d'Internacional i Cooperació de CCOO de Catalunya

Les dones de CCOO, premiades per la Generalitat de Catalunya

La Generalitat de Catalunya atorga anualment els Premis President Macià, que consisteixen medalles i plaques, en reconeixement a persones, empreses i organitzacions que destaquen per les seves qualitats o mèrits personals o pels serveis prestats en benefici dels interessos generals en l'entorn laboral. En el cas de les medalles es reconeix la trajectòria personal i professional de les persones, i en el de les plaques es valoren empreses o entitats.

En l'edició del 2018, les dones de CCOO han estat especialment protagonistes tant en les medalles com en les plaques. Es tracta de les medalles concedides a les nostres companyes Estrella Gutiérrez i Joana Agudo i de la placa atorgada a la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya.

Estrella Gutiérrez ha rebut el reconeixement a tota la seva trajectòria laboral i sindical en el sector de l'educació de les persones amb

discapacitat. Joana Agudo ha estat guardonada per la seva llarga trajectòria en defensa dels drets dels treballadors i treballadores en l'àmbit dels organismes internacionals i, especialment, a la Unió Europea.

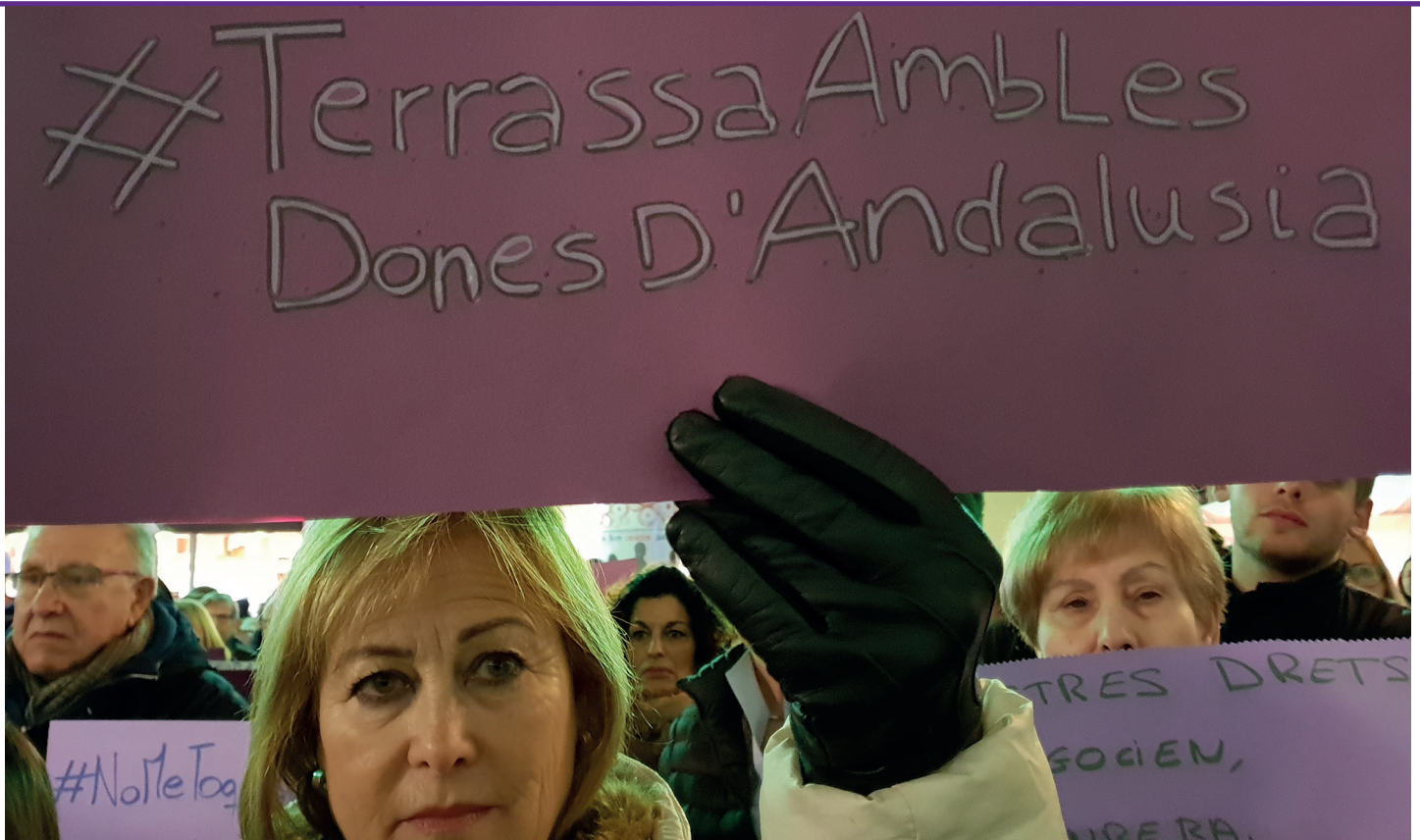
El reconeixement a la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI ha estat per la feina que està realitzant en relació amb la igualtat d'oportunitats i la conciliació de la vida personal, laboral i familiar.

Ens sentim molt orgulloses que aquesta edició dels Premis President Macià s'hagin tenyit del lila de les dones de CCOO.

Felicitats companyes! •

Dolors Llobet

Secretària d'Atenció a l'Afiliació i Estudis de CCOO de Catalunya

No volem l'extrema dreta a les nostres vides!

Ni un pas enrere en els drets aconseguits!

El resultat de les eleccions autonòmiques andaluses ens ha dut aquí i ara cal un debat real: l'amenaça que les polítiques d'extrema dreta i el feixisme entrin a les nostres vides i a les institucions... La seva organització internacional ens ha arribat a prop, tan a prop, que ara forma part de les institucions andaluses i, consegüentment, de la vida de la seva gent i de les dones. És, de fet, una amenaça real d'entrada a les institucions espanyoles, i ja veurem si també a les catalanes.

El 15 de gener el moviment feminista d'Andalusia i, solidàriament, les feministes d'arreu de l'Estat espanyol vam manifestar el nostre rebuig a les polítiques d'extrema dreta perquè, més enllà dels atacs contra els drets de ciutadania, atempten contra tres dels pilars bàsics dels drets i de la vida de les dones: la llibertat, la sostenibilitat de la vida i el dret al propi cos i a la sexualitat.

El feixisme i l'extrema dreta neguen i ataquen la llibertat de les dones a partir de negar la violència masclista. Perquè negar

que existeix una violència contra les dones pel fet de ser dones, sustentada pel patriarcat, és negar el procés d'empoderament individual i col·lectiu de les dones, i, també, el procés de llibertat, que no és altra cosa que el dret a situar-se fora de l'espai i dels estereotips marcats pel patriarcat.

Neguen i ataquen la sostenibilitat de la vida, l'experiència de les dones de cuidar i posar al centre les persones, la seva vida i el seu benestar. Parlem de drets de la ciutadania a una vida digna davant dels drets basats en el nucli estàndard familiar, evidentment negant la diversitat de convivències avui presents a la nostra societat.

I neguen i ataquen el dret al propi cos i a la pròpia sexualitat tornant a treure el debat del dret a l'avortament (això sí, sense parlar de l'educació afectiva, sexual i de coneixement del cos) i de la suposada amenaça social que significa el col·lectiu LGTBI com a disbauxa del sexe i del llibertinatge com a col·lectiu que trenca les regles i l'estatus social.

El passat 27 de gener el Centre de Recursos LGTBI de Barcelona va patir un atac violent. La violència física va anar acompanyada d'una violència simbòlica molt clara: la creu celta i la pintada "Morireu". L'endemà, el 28 de gener, era el Dia Internacional de Record a les Víctimes de l'Holocaust. Casualitat o no, tant és! Cal recordar que una de les accepcions més clares del feixisme és l'autoritarisme per destruir tot allò i tota persona que difereixi de l'ordre i de l'estatus establert per uns quants.

Les denúncies i el rebuig a aquest fet van ser molt àmplies. Les mostres de solidaritat i la participació de la gent del barri a la concentració van ser importants. Sens dubte aquest és el camí. Darrere dels drets aconseguits hi ha molts anys de reivindicació i de lluita, i no farem ni un pas enrere. És més, encara tenim molt camí per recórrer! No ens pararan! •

Neus Moreno Sáenz
Secretaria de les Dones de CCOO de Catalunya

**Qui som,
què fem**

La campanya “COS SÍ, COSA NO” arriba al Mobile World Congress (MWC)

Cosificar és l'ús que es fa d'una dona, del seu cos o de parts del seu cos o de la seva imatge per a finalitats que no la dignifiquen com a ésser humà.

En el món del treball és habitual trobar cosificació en algunes ofertes de feina, on es demanen uns requisits físics determinats (alçada, talla, etc.) que no són ni imprescindibles ni necessaris per executar-la. S'imposen uns uniformes femenins diferents dels masculins segons uns canons de bellesa preestablerts socialment, en què l'edat és un factor que es considera determinant per poder ser “mostrada” o “exhibida” al públic. I tot això preval sobre la formació i/o altres capacitats intel·lectuals o habilitats socials de les dones.

Tot i que hi ha un gran ventall legislatiu sobre el dret a la no discriminació de les dones, és difícil que tot això es tradueixi en una realitat en la cultura empresarial. Per aquest motiu aquest any, CCOO de Catalunya hem estat presents al MWC, on es va instal·lar, conjuntament amb les federacions de Serveis i Indústria, dues

carpes amb l'objectiu de repartir informació sobre aquesta forma de violència masclista tan normalitzada. L'objectiu va ser informar les persones treballadores dels seus drets i sensibilitzar els expositors i el públic en general.

COSIFICAR és violència masclista i promou la violència vers les dones.

COSIFICAR és discriminació.

COSIFICAR atempta contra la salut de dones i nenes, i perpetua els patrons de desigualtat.

COSIFICAR desnaturalitza la dona com a ésser humà.

PER UN TREBALL Digne, TRENQUEM ELS ESTEREOTIPS!

Montse Sanahuja
Responsable de Polítiques Socials de Gènere de la Secretaria de
les Dones de CCOO de Catalunya

Actes del 8 de Març al Vallès Occidental - Catalunya Central

ACTIVITATS

20 de febrer. “Què és la bretxa salarial? Com es calcula?”
Taller, de 10 h a 17 h. CCOO de Terrassa (sala Apolo Giménez)
Carrer de la Unió, 23 (Terrassa)

25 de febrer. El proxeneta. Paso corto, mala leche
Un Documental de Mabel Lozano, a les 18.30 h
Cinema Catalunya, carrer de Sant Pere, 9 (Terrassa)
Organitza: PSC, UGT i CCOO

8 de Març. Jornada de lluita

21 de març. “Precarietat laboral, realitats i propostes sindicals”
Taula d'experiències, de 10 h a 14 h
CCOO de Terrassa (sala Apolo Giménez)
Carrer de la Unió, 23 (Terrassa)

**Qui som,
què fem**

Som feministes i diversxs

El passat 14 de desembre l'Àmbit LGBTI de CCOO vam organitzar la jornada "Feministes i diversxs, resistència en temps de Bolsonaro, Trump i Le Pen". A la taula rodona, que va dirigir i presentar la secretària de les Dones i Polítiques LGBTI, Alba Garcia, van participar Dani Vilaró, d'Amnistia Internacional; una advocada de drets humans de la Fundació Irídia; Anne Cath, activista racialitzada, i Monica Benicio, activista pels drets de les dones i LGTBI, i vídua de la regidora de Rio de Janeiro assassinada a trets el 14 de març del 2018, Marielle Franco.

L'acte va ser un èxit d'assistència, va tenir un nivell molt alt i un punt d'emotivitat que va arribar a totes les persones assistents. En primer lloc, perquè Monica Benicio es va emocionar en veure el vídeo de la seva dona assassinada feia justament nou mesos aquell maleït 14 de març i l'auditori va empatitzar amb ella. En segon lloc, perquè quan a casa nostra els continguts de les ponències parlen de drets humans, de la seva vulneració, de les conseqüències i de què hem de fer per defensar-los, els sentiments es manifesten.

A l'Àmbit LGBTI vam fer una aposta molt forta per tirar endavant aquesta jornada. L'esforç que hi va fer tothom va ser recompensat amb escreix per l'èxit i la satisfacció d'haver pogut portar a CCOO Monica Benicio, que ens va transmetre tota la seva força i valentia denunciant el Govern de Bolsonaro i l'Estat quan reclama alt i fort "Qui va matar la Marielle Franco?".

La ultradreta no ens farà callar, no farem ni un pas enrere ni a casa nostra ni enlloc. Davant dels seus atacs, continuarem reforçant la solidaritat obrera i el nostre compromís sindical i sociopolític.

Som sindicalistes, feministes i diversxs.

M. José Gómez Álvarez
Responsable de Polítiques LGBTI

Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral 2019

10a edició

Es convoca el **Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral 2019** en la seva 10a edició.

El premi es concedeix a persones, col·lectius, entitats o organitzacions socials que s'han distingit per les seves actuacions en el món laboral i sindical, destinades a erradicar les discriminacions per raó de gènere que es donen en aquests àmbits i, al mateix temps, per atorgar valor al treball de les dones.

Bases de la 10a edició http://www.ccoo.cat/pdf_documents/Bases_2019_cat.pdf

El termini de presentació de candidatures acaba el 15 de setembre de 2019.

Feu arribar la vostra candidatura a fcg@ccoo.cat.

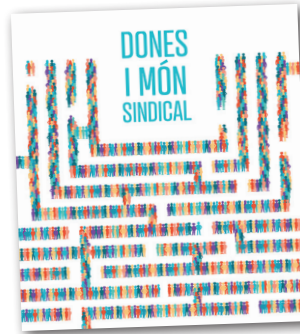
Més informació: www.fciprianogarcia.ccoo.cat
Fundació Cipriano García – CCOO de Catalunya
Via Laietana, 16
08003 Barcelona
Tel. 934812781

Qui som, què fem

'DOSSIER SINDICAL D'IGUALTAT'

Aquest dossier, elaborat pel Servei Lingüístic, amb la col·laboració de la Secretaria de les Dones i l'Escola de Formació Sindical, està destinat als responsables sindicals d'igualtat i inclou un bloc introductori explicatiu d'aquesta figura sindical així com vint-i-set models de documents recurrents que hauran de fer servir en la seva tasca diària. Consulteu-lo al web del Servei Lingüístic: www.ccoo.cat/sl.

'DONES I MÓN SINDICAL'

El recull terminològic *Dones i món sindical* aplega setanta-quatre termes organitzats en cinc grans blocs, definits des d'una perspectiva sindical i feminista. L'objectiu del recull és facilitar la tasca de l'actiu sindical en els àmbits de la negociació col·lectiva, la formació sindical i l'acció sindical, des del punt de vista lingüístic i terminològic. Consulteu-lo al web del Servei Lingüístic: www.ccoo.cat/sl.

altres veus

Xarxa Feminista

La Xarxa Feminista és un espai simbòlic de trobada i relació entre les dones i els grups de dones que en formen part, a fi de donar visibilitat i valor al vincle entre dones. CCOO és un d'aquests grups. És una relació i un procés obert a totes les dones i grups que s'hi vulguin vincular.

La xarxa va sorgir arran de la celebració, l'any 1996, de les jornades "Vint anys de feminisme a Catalunya". L'experiència de preparar-les i l'èxit que van suposar ens van donar força per intentar crear un espai on es pogués preservar aquella experiència i donar-hi continuïtat, que consistia a

saber conviure amb les nostres diferències i reconèixer autoritat a la pràctica de relació entre dones.

ELS OBJECTIUS DE LA XARXA FEMINISTA SÓN:

- ➡ Impulsar la relació entre dones i grups de dones d'arreu de Catalunya.
- ➡ Intercanviar experiències, propostes i desitjos.
- ➡ Propiciar el coneixement de tot el que es fa i també del que es pot fer.
- ➡ Donar força política a tot el que fem les dones.
- ➡ Posar de manifest i permetre que s'expressi la diversitat a fi d'enriquir-nos amb les nostres diferències.

La xarxa ha estat un dels grups dinamitzadors de les Jornades Feministes de Catalunya (les realitzades el 2006 i el 2016) i des del 2011 organitza, amb altres grups feministes, l'escola feminista d'estiu.

La xarxa té un grup dinamitzador que es troba cada quinze dies a Ca la Dona, la Comissió Dinamitzadora, que està constituïda per les dones que volem treballar més continuadament per donar vida a la xarxa. Coordinem l'edició del butlletí, les trobades i les assemblees, la difusió de la xarxa, els contactes amb les administracions...

Editem cada dos mesos, aproximadament, un butlletí electrònic per difondre la reflexió i les accions feministes de Catalunya. Si t'interessa rebre'l, et pots donar d'alta a: <http://www.xarxafeminista.org/alta-butlletí>

També t'animem a fer-te sòcia per donar suport i vincular-te al projecte. Ho pots fer a: <http://www.xarxafeminista.org/fer-se-socia>

Ens pots seguir a:

Web: <http://www.xarxafeminista.org/>

Twitter: @feministesonson

Facebook: <https://www.facebook.com/XarxaFeminista>

Instagram: <https://www.instagram.com/feministesonson/>

FINS QUAN?

La primera dona assassinada a Catalunya tenia disset anys i el seu assassí (la parella, de dinou anys) li va infringir una violència extrema abans de matar-la. Els violadors de la mal anomenada *Manada* continuaran en llibertat per decisió judicial. A Sabadell una noia va ser drogada i violada en grup (de moment, vuit detinguts). A Montserrat, al monjo Andreu Soler li ha arribat l'hora de passar comptes per tots els abusos comesos a menors (encara en van aflorant), el Vaticà reconeix els abusos a monges i a criatures per part d'alguns dels representants de Déu a la Terra, i a Tarragona el bisbe diu que "no és tan greu i que un sacerdot pot tenir un mal moment", referint-se als abusos a menors comesos pels sacerdots d'Arbeca i de Constantí, que titlla "d'error". A Blanes una criatura de només onze anys ha estat abusada sexualment per l'entorn familiar (presumptament). A Alemanya, hi ha tres detinguts per més de 1.000 agressions sexuals a menors entre quatre i tretze anys. El presumpte violador del Poble-sec i Horta és un menor d'edat.

Amb tot aquest panorama, que només és la punta de l'iceberg, ja que majoritàriament la violència masclista es pateix en silenci i és silenciada, ens despertem amb la indignant sentència del Jutjat de Lleida,

que considera que un dels violadors d'una noia amb discapacitat intel·lectual només mereix la pena mínima de dos anys de presó i n'absol un altre perquè "només" feia fotografies de la vexació a la qual la van sotmetre. El jutjat sentència que ella "no s'hi va resistir prou" i "que a la seva negativa, li podia faltar contundència".

Fins quan? Doncs fins que hi hagi voluntat. Voluntat per formar jutges i jutgesses en perspectiva de gènere, voluntat per canviar la tipificació dels delictes d'acord amb la seva gravetat real i no segons paràmetres masclistes, per oferir a les víctimes una justícia en la qual puguin confiar i que ni les revictimitzi ni les culpi, i voluntat per eliminar-ne la prescripció. Voluntat per implantar una educació afectiva sexual integral a les escoles, a les famílies, al conjunt de la societat. No pot ser que l'educació sexual del jovent sigui la pornografia, en què les dones "mostren" plaer en ser vexades i violades. Voluntat per erradicar la cosificació,

que mostra la dona com un objecte al servei dels homes i per al gaudi dels homes, i no com a subjecte amb drets. Voluntat per dotar de pressupost suficient el Pacte d'estat contra la violència de gènere per implantar les mesures i no només per tapar forats.

VOLUNTAT!

La lluita pels drets de les dones ha arribat per quedar-s'hi i no defallirem en l'intent fins a aconseguir-ho.

Vives, lliures i rebels amb tanta injustícia.

I amb molta **VOLUNTAT!**

Montse Sanahuja
Responsable de Polítiques Socials de Gènere de la
Secretaria de les Dones de CCOO de Catalunya

VIVES, LLIURES I REBELS

dones amb compromís

GEORGINA VILLANUEVA SÁNCHEZ (1932-2012)

Avui la lluita per un salari digne està sent especialment important en el sector tèxtil. Per això, dones amb compromís com la Georgina Villanueva Sánchez, treballadora tèxtil i sindicalista, mereixen el nostre reconeixement.

La Georgina va néixer a un petit poble de Terol. La seva infantesa va estar molt marcada per la guerra i la postguerra. L'afusellament del seu pare, militant d'UGT, va portar la mare a fugir amb els quatre fills cap a la zona republicana.

A principis dels anys cinquanta, la Georgina va emigrar a Barcelona i l'any 1954 va entrar a treballar, amb només vint anys, a la Fabra i Coats, empresa tèxtil amb una plantilla de més de 4.000 persones treballadores, bàsicament dones, al barri de Sant Andreu de Barcelona, on va treballar fins que es va jubilar anticipadament, trenta-sis anys després.

Ben aviat va implicar-se en la lluita i les reivindicacions: va ser escollida enllaç sindical per les seves companyes, va entrar a for-

mar part de la comissió obrera de la fàbrica i va militar des de llavors dins d'aquestes sigles.

Amb l'arribada de la democràcia, va ser elegida delegada sindical. Va representar durant molts anys les seves companyes, va negociar convenis, horaris, coeficients de producció, va recollir signatures... A l'empresa, la Georgina va organitzar Comissions Obreres i va ser responsable de Finances de la seva secció sindical fins al 1982, quan es va produir l'etapa de reconversió de l'empresa.

Georgina Villanueva va participar a les mobilitzacions i les assemblees que es feien a principis dels anys setanta i va ingressar al PSUC, on va conèixer qui seria el seu company, el dirigent sindical de CCOO Gabriel Márquez, Tito, amb qui va compartir la lluita per la llibertat i la democràcia al nostre país.

La Georgina, una vegada desvinculada de l'empresa, va deixar pas a les noves generacions, però mai no va perdre el seu compromís sindical, i va ser i és una referència per a totes nosaltres. ●

Rosa Sans Amenós
Directora de la Fundació Cipriano García

glossari

Presentem sis termes clau de l'àmbit de les dones i el món laboral i sindical. Els podeu consultar també en el recull terminològic *Dones i món sindical*, elaborat recentment pel Servei Lingüístic, amb la col·laboració de la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI (vegeu-lo a www.ccoo.cat/sl).

1. Biaix de gènere

Resultat dels diferents nivells de segregació per raó de sexe que es dona quan hi ha una decantació cap a un col·lectiu per raó del seu sexe o gènere que fa que un o l'altre estigui bé infrarepresentat o bé suprarepresentat.

2. Bretxa de gènere

Disparitat que existeix a qualsevol àrea entre les dones i els homes quant al seu nivell de participació, l'accés als recursos, els drets, el seu poder i la seva influència, la remuneració i els guanys.

3. Treball remunerat

Treball pel qual es rep una remuneració, en diners o en espècie.

4. Treball domèstic i de cura (den. compl.: treball reproductiu)

Conjunt d'activitats no remunerades que els membres d'una llar dediquen a produir béns i serveis per al consum dels membres de la pròpia llar o d'una altra. Inclou les activitats tradicionalment conegudes com a treball familiar domèstic (netejar, planxar, cosir, cuinar, etc.), les activitats que es desenvolupen fora de l'espai físic de la llar (compres, gestions, etc.) i les activitats de cures directes.

5. Sindicat de classe i feminista

Associació i organització de treballadors i treballadores que tenen com a objectiu defensar els seus drets i interessos laborals i socials, tot reconeixent i donant resposta, entre d'altres, a les desigualtats de classe i de gènere.

6. Secretaria de les Dones

Nom que CCOO de Catalunya ha escollit per anomenar l'organització de dones del seu intern, que té com a objectiu potenciar la reflexió de gènere, proposar polítiques transversals per fer front a la discriminació de les dones a la feina i al conjunt dels espais de relacions socials, i garantir la relació i l'intercanvi amb els feministes. Aquestes secretaries, implantades al conjunt de l'organització territorial i sectorial, han anat evolucionant al llarg dels anys i, actualment, formen part dels màxims òrgans de direcció. ●

'ROMA'

Direcció: Alfonso Cuarón
2018, Mèxic
Gènere: drama

La pel·lícula del director Alfonso Cuarón narra la història de la Cleo, personatge interpretat per l'actriu Yalitza Aparicio, una dona de classe humil i indígena que treballa servint una família benestant del Mèxic de principis dels anys setanta. Cuarón, de manera molt senzilla, en blanc i negre i amb pocs diàlegs, ens endinsa en la quotidianitat d'aquest personatge, que descriu de manera molt realista i amb molt de detall. Servint-se del fons d'un Mèxic agitat per les múltiples protestes, la pel·lícula avança quan la mare dels nens de la família benestant, la Sofia, interpretada per Marina de Tavira, ha d'adoptar el rol de matriarca després que el seu home abandoni la família.

La Cleo pateix totes les discriminacions pel fet de ser dona, racialitzada i pobre, i, a més, pel fet de treballar en una feina reproductiva, precaritzada, fent-se càrrec de les cures d'una altra família. L'amor sembla recíproc amb els membres de la família i la sororitat amb la Sofia no deixa de ser una hipocresia per a qui pot decidir finalitzar la relació que les vincula.

Un article de Rebeca Martínez <https://bit.ly/2V4gb0f> apunta com aquest amor i aquesta por ens afecten sovint. Durant les mobilitzacions cap al 8-M, preparant la vaga de cures, a moltes dones els sorgeix la contradicció que hi ha entre la queixa que les dones hagin d'assumir majoritàriament les cures amb el fet de voler-les fer: ens estimem la gent que cuidem, no només la nostra família, sinó els nostres alumnes, les nostres pacients, les nostres persones grans, sent mestres, metgesses, infermeres o cuidadores... I a la Cleo li passa el mateix amb la família que cuida: té por de perdre la relació laboral, però també el lloc on s'ha situat de manera identitària.

Potser des de les nostres vivències, trobarem a faltar el ressentiment i la ràbia de la protagonista, fins i tot ens pot molestar que no es rebel·li. Tanmateix, hem d'ampliar les mirades per poder entendre el perquè d'aquesta proposta cinematogràfica realista, punyent, delicada i molt recomanable. ●

Ana Rojas Pazo i Mónica Penas Piñeiro

'Historia ilustrada de la teoría feminista'

Autores: Ana de Miguel, Marta de la Rocha i Cèlia Amorós

La *Historia ilustrada de la teoría feminista* és producte de l'assistència de la il·lustradora Marta de la Rocha al curs sobre teories feministes dissenyat per Cèlia Amorós i coordinat per Ana de Miguel.

El llibre exposa d'una manera clara i esquemàtica les principals idees de les teories feministes durant dos segles d'història, començant a l'època de la Il·lustració, passant per la Revolució Francesa, el sufragisme, els feminismes radicals i socialistes del segle XIX, el socialisme utòpic, el marxisme, Simone de Beauvoir, el feminisme americà de postguerra, els feminismes culturals, els ecofeminismes, els debats sobre el gènere del moviment queer sense oblidar el feminisme multicultural per arribar al feminisme i sufragisme espanyol.

Totes aquestes teories s'han anat forjant al pas de les lluites col·lectives de les dones. Lluites que ahir i avui han tingut la finalitat de fer veure a la societat la gran injustícia que han de suportar les dones pel simple fet de ser-ho. Ens mostren com la desigualtat entre homes i dones és una escola per a la resta de desigualtats humanes.

La *Historia ilustrada de la teoría feminista* és una eina que incita qui la llegeix a aprofundir en cada una de les teories i èpoques històriques. És aconsellable per iniciar-se en l'aprenentatge de les lluites de les dones i per entendre que no està tot fet. Per saber on som i cap on anem, és imprescindible saber d'on venim. ●

Montse Sanahuja

Responsable de Polítiques Socials de Gènere de la
Secretaria de les Dones de CCOO de Catalunya

8 Manifest de CCOO de Catalunya
8 de Març de 2019 DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

PROU BRETxes, VIOLÈNCIES I DESIGUALTATS!

#EnsPlantem
#8MCadaDia

Els indicadors de desigualtats de les dones en el treball remunerat continuen mostrant, tossudament, una realitat de discriminació per a les dones. Aquesta realitat determina la bretxa al llarg de tota la vida laboral fins a la pensió. La precarietat forma part de la vida quotidiana de les dones, tant de les etiquetades com a "inactives" com de les "actives" i les pensionistes. A Catalunya, la bretxa salarial és del 23,4 %, i del 38,8 % en el cas de les pensions. 1 de cada 4 dones té contracte a temps parcial, majoritàriament no desitjat. 18.000 dones a Catalunya manifestaven l'any passat haver patit assetjament sexual a la feina. Tots els indicadors ens parlen de desigualtats i discriminació en el món laboral.

Les violències contra les dones pel fet de ser-ho esdevenen la manifestació més dura, dolorosa i greu del sistema patriarcal. Formen part de la vida quotidiana, social i laboral de les dones de totes les edats, orígens, creences, condicions, opcions i classes. Es produeixen en el conjunt de les relacions socials i suposen una greu vulneració dels drets i de la llibertat.

L'any passat, a Catalunya, van haver-hi 12.977 denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella i 7 dones van ser assassinades, de les quals només 1 havia denunciat. Són la part visible d'una realitat amagada, en què 1 de cada 4 dones a Catalunya afirma patir violència masclista per part de la parella o exparella i en què gairebé 2.000 dones van cursar denúncies per delictes de violència sexual.

El Pacte d'estat contra la violència de gènere, resultat de les pressions del moviment feminista, social i sindical, interpel·la tots els governs a fer un pas endavant, però arrenca feble i amb molts entrebancs, deficiències i poca aportació pressupostària.

Perdura amb molta força la divisió sexual dels treballs, explicada principalment per la no corresponsabilitat dels homes en la cura de les persones. Cal revertir aquesta situació. Volem posar les persones al centre de la vida i al centre de les polítiques. Per això, caldrà garantir uns serveis públics de qualitat i universals, així com assegurar la participació d'homes i dones en la cura i la sostenibilitat de la vida.

Aquest 8 de Març ha de ser un esclat de mobilització a les empreses i al conjunt de la societat per dir PROU a les bretxes, a les violències masclistes i a les desigualtats que patim les dones. Ha de ser un esclat multitudinari de denúncia, proposta, reivindicació i acció, tot recuperant i engrandint les respostes continuades i quotidianes que hem tingut en els darrers mesos i l'experiència del 8 de Març de l'any passat.

Donem suport a la vaga de cures, de consum i estudiantil que convoca el moviment feminista, i ens hi impliquem. Així mateix, CCOO, conjuntament amb la UGT, convoquem vaga i aturades laborals.

Amb l'impuls que CCOO estem fent per empoderar les dones al nostre sindicat i amb la força aconseguida amb les vagues i les mobilitzacions del 8 de Març passat, hem aconseguit introduir a l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) un apartat específic per contribuir a eliminar les desigualtats, les discriminacions i la bretxa salarial de les dones en el món laboral. A més, CCOO hem ampliat tant l'afiliació de les dones com la participació de dones delegades.

ENS PLANTEM !

FEM FRONT DIA A DIA A LES BRETxes, LES VIOLÈNCIES I LES DESIGUALTATS

RECLAMEM:

- Una ocupació estable i de qualitat. No a l'ús fraudulent de la contractació a temps parcial, la temporalitat injustificada i les hores extres no pagades.
- L'increment de les polítiques actives d'ocupació, la reversió de la reforma laboral, que ha precaritzat les condicions de treball, i un pla d'intervenció de la Inspecció de Treball.
- El desenvolupament dels acords assolits en l'AIC, amb increments salarials en tots els convenis i l'erradicació de la bretxa salarial al llarg de tota la vida laboral de les dones. Cap salari per sota dels 14.000 € a l'any.
- L'impuls dels plans i les mesures d'igualtat a totes les empreses per eliminar totes les discriminacions per raó de sexe i de gènere.
- La ratificació, per part del Govern, del Conveni 189 de l'OIT, que regula els drets i les condicions laborals de les treballadores de la llar.
- Una llei d'igualtat salarial.
- Accions i polítiques per a l'erradicació de la violència masclista. Són necessaris protocols per a la prevenció i l'atenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe a totes les empreses així com accions de prevenció i de suport a les dones que pateixen violència masclista.
- L'erradicació de la cosificació, perquè les dones siguem tractades com a persones i no com a objectes per a l'ús al servei dels homes i per a la incentivació del consum.
- Polítiques actives per a la racionalització dels temps socials i laborals, i la corresponsabilitat dels treballs de cura.
- L'augment del poder adquisitiu de les pensions.
- Uns pressupostos per garantir polítiques de benestar (dependència, salut, educació i criança) de qualitat, equitatives i universals.

**CCOO FAREM VAGA A TOTES LES EMPRESES
CCOO PARTICIPAREM A LES MANIFESTACIONS
CONVOCADES PEL MOVIMENT FEMINISTA A
POBLES I CIUTATS DE TOT EL TERRITORI**

